

Riječi dobrodošlice župniku Mariju Vazgeču uputila je Doris Božičević:

Poštovani velečasni Marijo, u ime svih župljana župe Oštarije želim Vas pozdraviti i zaželjeti dobrodošlicu u naše svetište. Nadam se da ćemo svi zajedno, Vi kao novi župnik i čuvar svetišta, te mi kao župljani, raditi na dobrobit zajednice i očuvanju baštine koju imamo.

Hvala Vam što ste došli i neka Vas na novom putu prati zagovor naše nebeske zaštitnice Gospe do Čudesa.

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 6. rujna	17.30 Krunica, nema mise
Uto. 7. rujna	17.30 Krunica, Sv. Marko Križevčanin u Skradniku, misa u 17,00 sati
Sri. 8. rujna	17.30 Krunica, 18,00 po nakani jedne osobe (Rođenje BDM – Mala Maša)
Čet. 9. rujna	17.30 Krunica, 18,00 po nakani jedne osobe
Pet. 10. rujna	17.30 Krunica, 18,00 + Ivica i Dijana Gerić i Krešo Žanić + Tereza i Jure Gerić + Marija Kiš, 8. Dan + Marija Božičević, 8. dan
Sub. 11. rujna	Nema Mise – Hodočašće na Udbinu – Dan hrvatskih mučenika
12. rujna 26. NKG Mlada nedjelja	9,00 h: CEROVNIK 11,00 h: SVETIŠTE: Misa za puk

*Koji planiraju poći u subotu, 11. rujna na Udbinu na Dan hrvatski mučenika neka se najkasnije do srijede(08. rujna) prijave kod župnika. Polazak je u 6.30 sati ispred kapele Sv. Ante.

O, mučenici hrvatski

O, Kralju mučenika svih,
što krunom slave kruniš njih,
Ti sve što zemlju prezreše,
u rajske dižeš krajeve.

O, mučenici hrvatski,
uslišite nam molitve,
Vi zvijezde svijetle na nebu,
dovedite nas Isusu.

Dobrosvito nas pogledaj,
i molitvu nam uslišaj,
Mi pobjednike slavimo,
proštenje grijeha prosimo.
U njima Ti pobjeđuješ,
svjedoke svoje miluješ,
Pobijedi naše pakosti, o
djelitelju milosti. (Laudato)

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudesa@gmail.com

5. rujna 2021. • 23. NKG • God. XII. • br.36 (573)

500

Gluhima daje čuti, nijemima govoriti

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: "U ono vrijeme: «Vrati se Isus iz krajeva tirkiskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: »Effata!« to će reći: »Otvori se!« I odmah mu se otvoriše uši i razdriješ spona jezika te stade govoriti razgovijetno. Riječ Gospodnja (Mk 7, 31-37)

Čudni smo mi ljudi

Zaista su čudni ljudi! Rade na stvaranju preduvjeta boljeg života, ali zaboravljaju da se sreća ne može stvoriti ona se, kao i bolji život, može samo živjeti! Gdje početi? Isus je svakom rekao svoj Effata – otvori se, čuj i progledaj! Bilo je to davno, još u času krštenja. Otvori se da primiš Boga! Isus je i danas pokraj svakog od učenika, prebiva u našem srcu i govori mu: otvori se! Kao što je u početku svijeta Božja stvaralačka riječ neodoljivom snagom stvorila ovaj prelijepi svijet i pokazala da joj je duša dobra, i Isusova riječ stvara dobro tko je primi počinje doživljavati novo Stvaranje. Ona može u čovjeku stvarati dobro, iz njega početi mijenjati svijet. Može nastajati svijet po čovjekovom srcu. Ako prije u nj pusti i Boga i čovjeka, drugačije nego do sada, više nego do sada. Živjeti jest stoga prolaziti isto iskustvo kao i ovaj gluhi mucavac. Svaki na svoj način ne zna govoriti, ne zna slušati. Ima čvor u grlu, čvor u srcu: sluša, ali bez sudjelovanja; govori, ali poruke bez značenja za onog tko treba riječ života. A sve zbog toga što ne zna slušati. Jer čeka da onaj tko mu se obraća što prije završi jer nema vremena slušati, jer ima za reći važnije stvari. Bonhoeffer je stoga zaključio: Prvo služenje koje dugujemo braći jest slušanje. Tko ne zna slušati svog brata neće znati slušati niti Boga; stalno će brbljati pa i kada stoji pred Gospodinom. U kolikim se obiteljima vodi razgovor među gluhimima. I nastaju hrpe, ne smeća njega čistimo jer smo uredan svijet(!) nego hrpe šutnje i samotinja. Kolika su djeca i omladina izgubljena a trebalo je samo slušati ih. Tko ne zna slušati ne može imati što za reći jer je daleko od srca slušatelja... Od siromaštva slušanja i govorenja ozdravit će samo onaj tko dopusti da mu Isus dade novo

srce; srce koje je u stanju slušati kao što je i ovom gluhom mucavcu dao da čuje. Njegov dar nije vrhunska elokvencija, savršena retorika i slatkorječivost nego nova sposobnost komuniciranja koja potječe od traženja srca. Tko počne tražiti srce svog bližnjeg, naći će i riječi. E. M. Ronchi opaža kako Isus naređuje da ozdravljenik nikom ništa ne kazuje. Pomaže bez uvjeta. Njemu nije važna zahvalnost. Važnija mu je radost koju sada osjeća. Radost i sreća su važniji od vjernosti. Jer nema vjernosti bez radosti i sreće. Koliki ozdravljenici u Evanđelju nestaju bez javnog zahvaljivanja. No, to ne znači da su utonuli u nezahvalnost i nevjernost. Nisu. Radost koju su doživjeli dovoljna je da pristaju nestati u anonimi: tamo oplođuju šutnju svijeta novim riječima, novim odnosima koji su potekli iz radosti i dalje je pronose. (Dr. sc. Ivica Čatić)

Majka Terezija, 5. 9.

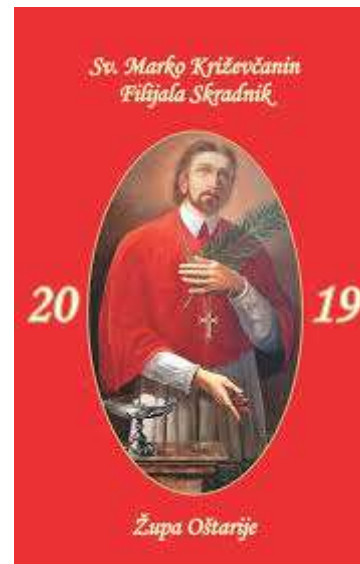
Majka Terezija, rođena 26.8.1910. Skopje, preminula 5.9.1997., Kalkuta, beatificirana 19.10. 2003., kanonizirana 4.9.2016., zaštitnica je Svjetskog dana mladih, Misionarki ljubavi.

Analizirajući njezina djela i dostignuća, papa Ivan Pavao II. pitao je: "Gdje je Majka Terezija pronašla snagu i upornost, da se osobno potpuno preda na službu drugima? Snagu je pronalazila u molitvi i kontemplaciji Isusu Kristu, njegovom Svetom Licu i Presvetom Srcu." Brian Kolodiejchuk izjavio je, da je Majka Terezija proživljavala duhovne dvojbe i borbe oko vjerskih uvjerenjavelik dio svoga života. Zabilježeno

je da su i mnogi drugi katolički duhovni velikani proživljavali slične duhovne kušnje poput njene imenjakinje sv. Terezije ili sv. Faustine Kowalske i dr. Katolički mistik sv. Ivan od Križa, skovao je izraz "tamna noć duše" za to razdoblje u duhovnom rastu i razvoju. U svojoj prvoj enciklici "Deus caritas est", papa Benedikt XVI. spomenuo je Majku Tereziju tri puta, a koristio je i njen život kako bi objasnio jednu od glavnih točaka enciklike. "U primjeru blažene Terezije imamo jasnu ilustraciju činjenice, da vrijeme posvećeno Bogu u molitvi ne samo, da ne umanjuje snagu i služenje iz ljubavi našim bližnjima, nego je u stvari neiscrpan izvor toga." Iako ne postoji izravna veza između Majke Terezije i franjevačkog reda, jako je cijenila i poštovala sv. Franju Asiškog. U njenom životu mogu se naći utjecaji franjevac i poveznice sa životom sv. Franje. Znala je napamet neke njegove molitve, a jednu od njih izgovorila je i prilikom govora povodom dobivanja Nobelove nagrade za mir 1979. godine. Redovnice njenog reda svaki dan mole tu molitvu sv. Franje, koji je

promicao siromaštvo, čistoću, poslušnost i pokornost Kristu. On je također svoje vrijeme posvetio služenju siromasima, osobito gubavcima u području gdje je živio. (wikipedija). Majke Terezije koja je zabilježila i često preporučivala ovu molitvu: **Molitva Mariji: Marijo Isusova Majko, daj mi svojesrce, tako lijepo, tako čisto, tako bezgrešno, tako puno ljubavi i poniznosti, učini me sposobnim primiti Isusa kao Kruh života, Ljubiti Ga kao što Ti ljubiš, služiti mu u najsiromašnijim od siromašnih.**

Sveti Marko Križevčanin, 7. 9.

Dragi Bože, molimo Te da po zagovoru svetog Marka Križevčanina prenosimo Tvoju riječ i zalažemo se za jedinstvo kršćana. Sv. Marko Križevčanin je mučenik, treći svetac Crkve u Hrvata, a svetim ga proglasio sv. Ivan Pavao II. Rođen je 1580. godine kao Marko Stjepan Krizin u slobodnom kraljevskom gradu Križevcima, u Zagrebačkoj biskupiji. Studirao je najprije u isusovačkom kolegiju u Grazu, gdje je stupio u Marijinu kongregaciju. Kao svećenički kandidat zagrebačke biskupije, primljen je u glasoviti rimski kolegij 'Germanicum i Hungaricum' u Rimu. Tu je u arhivu očuvan i njegov vlastoručni potpis – 'Marko Stjepan Križevčanin, Hrvat iz Zagrebačke biskupije'. Kao svećenik, Marko se

vratio u domovinu i zauzeto djelovao u svom rodnom gradu Križevcima. Nakon kratkog vremena, ugarski primas pozvao ga je u Trnavu i postavio za ravnatelja sjemeništa. Imenovao ga je i kanonikom, a kasnije i upraviteljem benediktinske opatije Seplak kod Košica. U to vrijeme Košice su bile srce mađarskog kalvinizma. Kad je kalvinska vojska pokušala prisiliti Marka i dvojicu njegovih prijatelja, Melhiora i Stjepana, da pristupe kalvinima, oni su to odbili i time pali u njihovu nemilost. Uhitili su ih i svoj trojici nemilosrdno oduzeli živote. Markovo tijelo počiva u uršulinskom samostanu, u Trnavi. On i njegovi prijatelji proglašeni su blaženima 1905. godine. Svetima ih je proglasio papa Ivan Pavao II. 2. srpnja 1995. godine u svom pohodu Slovačkoj, u kojoj se danas nalazi grad Trnava.

Bože, sveti Marko Križevčanin revno je propovijedao Tvoju riječ i neumorno branio jedinstvo jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve, zbog čega je podnio mučeničku smrt. Molimo Te da po njegovu zagovoru i mi pronosimo Tvoju riječ svojim životom i zalažemo se za jedinstvo svih kršćana.

Po Kristu Gospodinu našem. Amen. (Laudato)